

Ryomgaard-Banen og den nye Centralbanegaard i Mølleengen, og denne Tilslutning vil koste ca. 600.000 Kr., som ogsaa vil være at lægge til Regeringens Forslag. Endvidere vil der i Tidens Løb blive Tale om et nyt Havnespor, ført Syd og Vest om Byen, og selv om man gaar ud fra, at dette meget bekostelige Anlæg for allerstørste Delen maa bæres af Aarhus Kommune og Aarhus Havnevesen, kan man dog sikkert gaa ud fra, at der ogsaa i den Anledning vil komme til sin Tid at foreligge Krav paa Rigsdagens Børd. Jeg anser det saaledes ikke for at være et virkelig fuldt færdigt Forslag, der foreligger fra den højtærede Ministers Side, og det forekommer mig i saa Henseende, at man kan kende den Taktik, Statsbanerne og navnlig Statsbaneanlægene har fulgt gennem mange Aar: at man begynder med den mindre Sum og saa efterhaanden søger at gøre Bevillingen større og større; naar man først har faaet Hovedet igennem, tænker man sig, at saa skal Halen nok slippe bag efter. Det kan være en meget god Taktik paa sin Maade, men overfor Bevillingsmagten vil den dog maaske komme til at virke noget trættende i det lange Løb. Jeg tror saaledes, at det Forslag, som mine Meningsfæller og jeg har sluttet os til, ogsaa har den Fordel, at det ikke vil blive dyrere, i alt Fald ikke synderlig dyrere, end Regeringens Forslag, naar alt medregnes, hvad man med Rimelighed kan forvente vil følge af Regeringsforslaget, hvis det bliver gennemført.

Endnu skal jeg nævne det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen), et Forslag, som tiltaler mig for en ikke ringe Del. Det ærede Medlem foreslaar at bibeholde saavel Persontrafikken som Godstrafikken paa den nuværende Plads, men Forholdet er det, at heller ikke dette Forslag kan den højtærede Minister tiltræde, medmindre der kunde ske en Sammenslutning mellem dette Forslag og det, som det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup) stiller, og naar den højtærede Ministers Krav skal fyldestgøres, vil man komme op paa et meget betydeligt Beløb, et Beløb, der er omtrent lige saa stort som det Beløb, det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) kræver til Gennemførelsen af sit Forslag. Ganske vist har man ved dette Forslag opnaaet, at der intet er foregrebet for Fremtiden, det indrømmer jeg. Hvad det drejer sig om nu, er, at man i Virkelig-

heden staar overfor Valget med Hensyn til, hvilken Vej man vil gaa, om man vil gaa i Øst eller i Vest, om man vil ud i Mølleengen, eller man vil den anden Vej ud omkring ad Havnen til. Dette foregriber det ærede Medlem fra Storehedinges Forslag paa ingen Maade. Man kan, hvis hans Forslag gennemføres, gaa, hvilken af de to nævnte Veje man vil. Men hvis Fremtiden skulde vise, at den Plads, det ærede Medlem har at råde over i Henhold til sit Forslag, bliver for snæver, saaledes at man skal gaa til alt for dyre Ekspropriationer af Gader og Bygninger for at udvide Rammerne for dette Forslag, og man derfor bliver nødt til ogsaa at beskæftige sig med Tanken om enten at gaa ud i Mølleengen eller at gaa Østen om, er jeg alligevel bange for, at der er blevet spildt for mange Penge, selv om jeg ogsaa mener, at der, som det ærede Medlem forudsætter, naar hans Forslag gennemføres, vil kunne gaa en i alt Fald meget lang Aarrække, inden en Udvidelse atter bliver nødvendig.

Sammenholder jeg saaledes de forskellige Forslag, og hvad dermed staar i Forbindelse, skønner jeg ikke rettere, end at det Forslag, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds stiller, og som vi fire Medlemmer af Venstre har sluttet os til, i alle Maader, baade for Nutidens Vedkommende og ogsaa med Hensyn til den fremtidige Udvikling, vil være at foretrække, og derfor kan jeg paa mine Meningsfællers og egne Vegne give dette Forslag min varmeste anbefaling.

J. Andersen: Jeg vil til at begynde med gøre Rede for, hvorfor jeg ikke har kunnet slutte mig til noget af de andre Forslag, hverken Ændringsforslagene eller Regeringens Forslag. Det største Mindretal siger i sin Betænkning, at det foretrækker Regeringens Forslag, fordi dette skaber en endelig Løsning, men dette er ikke mig nok. Hovedsagen for mig er ikke alene at faa en endelig Løsning, men at faa en god, endelig Løsning, og det synes jeg ikke den Løsning, som er foreslaaet, kan kaldes. Mindretallet paaberaaber sig Generaldirektionens Udtalelse om, at den ikke lægger særlig Vægt paa at faa Aarhus gjort til en Gennemkørselsstation, og saa tilføjer det, at ved en By som Aarhus skal Togene alligevel holde de 7—8 Minutter, det varer at føre Maskinen frem til Togets anden Ende. Dette forekommer mig at være en ret mærkelig Udtalelse af det ærede Mindretal, thi de Herrer ved jo godt, at den